

ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕಿ ಅವರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಬಲ್ಲುದು.

ಮನದನ್ನೆ ಮಧುರ ಮಾತು!

ಮನೆಯಾಕೆಯ ಅಡುಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ ಕಿರುಚಾಡುವ ಮನೆಮಂದಿ, ಅದೇ ಅಡುಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ರುಚಿಕರ ಎನಿಸಿದಾಗ, 'ನಿನ್ನ ಕೈ ರುಚಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸು' ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅವರ ನಾಲಿಗೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಡುಗೆ ರುಚಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಏರುಪೇರಾದರೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಕೈಗಳು ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂಬ ಅರಿವೇ ಆಗದೆ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿದಾಗ ಆ ಮನ ಎಷ್ಟು ನೊಂದಿರಬೇಡ! ದೈನಂದಿನ ಶುಚಿ-ರುಚಿಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ಸಂಸಾರದ ನೆಮ್ಮದಿಗಿಂದೇ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಗೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ 'ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ' ಅಥವಾ 'ವಾಹ್!' ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಉದ್ಗಾರದಿಂದ, ಅವಳು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿಸುವಂಥ ಶಕ್ತಿ ಅಡಗಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗಲೋಸುಗ ಸಲ್ಲದ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾರರಿಗೆ, ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸುರಿಸುವ ಪುರುಷರು, ತಮ್ಮ ಮನೆಮಂದಿಗೆ ಈ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟರೆ, ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನ ಸುಮಧುರ ಆದೀತು. ಇಂಥ ಸ್ವತ್ವಹವಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಸುಖಾಸುಮ್ಮನೆ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು 'ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೆಂಬ' ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಿಲ್ಲ! ತಂದೆತಾಯಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲರೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂಥ ಚೈತನ್ಯ ನೀಡುವ ಮಾತಿನ ಅಮೃತವನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉಣಬಡಿಸಿದರೆ, ನಿನ್ನೇಜವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳೂ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿ ಹೊಸ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ಪುಟಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಾತೆಂಬ ಶಕ್ತಿಮದ್ದು

ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೈ-ಮನಸ್ಸು ನೂರಾನೆಯ ಬಲ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು; ಸೋತ ಮನಸ್ಸು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳ್ಳುವುದು. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೆನಿಸುವುದು. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ - ನಿಮ್ಮ ಹೊಗಳಿಕೆ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಆಗಿರಬಾರದು, ಕೃತಕವಾಗಿರಬಾರದು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಎಳೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ನಂಟನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಿರಿ

ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ನುಡಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ನವದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ನುಡಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ದಿನಗಳುರೂಳಿ, ವರ್ಷಗಳುರೂಳಿ, ಮಗುವಾದ ನಂತರ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ, ಸಂಸಾರದ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ, ಕೊನೆಗೆ ಮಾಯವಾದರೂ ಅಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ! ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಗಮನಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಗಾಣದತ್ತಿನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಳೆ ಹಾಗೂ ನವೋಲ್ಲಾಸ ಮಿನುಗಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಗಂಡ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿ ಪರಸ್ಪರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಮೇಲ್ದೋಟಕ್ಕೆ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಂಗತಿ ಎನಿಸಿದರೂ, ಅದು ಸಂಸಾರದ ಸುಖಸಾಗರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಬುನಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪ್ರಿಯರನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಪುರುಷರು, ತಮ್ಮ ಮಡದಿಯ ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ, ಸಂಸಾರಕ್ಕೇದು ಪಡುವ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೂಸಬಾರದೇಕೆ?

ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಏಳೆಯನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಕಾಲೆಳೆಯುವಂಥ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ನಿಷ್ಪಪಟ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ.

ಕೆಲವರು ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಗದೊಬ್ಬರ ಬಳಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇಂತಹವರ ನೈಜರೂಪ ತಿಳಿದರೆ ಅವರ ಕೃತ್ರಿಮತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಒಡೆದು ಚೂರಾಗುವುದು; ತದನಂತರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅನರ್ಹರಾಗುವರು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮುಖವಾಡದ ಜನರೇ ತುಂಬಿರುವಾಗ, ಹೊಗಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ

ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಬೇಡ ಜುಗ್ಗತನ

'ನನ್ನಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ?' ಎಂದು ಇಣುಕುವ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಮುಂದಿನ ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಬರಿಯ ಹೀಯಾಳಿಕೆ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಯಶಸ್ಸಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವೇ ಚಿವುಟಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಅಥವಾ ಹೊಗಳಿಕೆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವರ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದೆ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದು. ಬದಲಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆ ಉದ್ದೇಶಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಖುಷಿಗೆ, ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಪಾಡಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಾಹ್ ಅಥವಾ ಭೇಷ್ ಎಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ನಾವು ಕಾರಣ ಏಕಾಗಬಾರದು?

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಸ್ತಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಖೇದವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಗೂ ಅವರ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಮುಂದೆ ಜರಿಯದೆ, 'ನೀನು ಖಂಡಿತ ಶಿಕ್ಷ' ಎಂದು ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಸದ್ಗುಣ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಏಳೆಯನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿ 'ಭೇಷ್' ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರದ ಉದ್ಗಾರದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬಲವಾಗಿ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ.

ಭೇಷ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಎಂಥವರನ್ನೂ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮೈದಡವಿದರೆ ಅವು ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಜೀವಜಗತ್ತಿನ ಬಹು ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ 'ಭೇಷ್' ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರ ಜೀವದ್ರವ್ಯ ಆಗದಿರದೆ?

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

